

αχλάδα

αχλάδα, η, ουσ. [<μυν. ἀχλάδα <μτγν. ἀχλάς <αρχ. ἀχράς], το μεγάλο αχλάδι.

- *πίσω έχει η αχλάδα την ουρά*, **α.** προειδοποιητική έκφραση, που λέγεται με ελαφρά ειρωνικό ή απειλητικό τόνο σε κάποιον που ενεργεί απερίσκεπτα ή επιπόλαιο, και έχει την έννοια ότι θα εμφανιστούν αργότερα τα κακά επακόλουθα των ενεργειών του: «*τώρα χαίρεται, αλλά δεν ξέρει πως πίσω έχει η αχλάδα την ουρά || πρόσεχε πώς χειρίζεσαι το όλο θέμα, γιατί πίσω έχει η αχλάδα την ουρά*». (Λαϊκό τραγούδι: *έτσι που πας, θες να με βάλεις σε μπελά, έχει κι η τόση υπομονή τα όριά της και μην κορδώνεσαι, πως σ' αγαπώ τρελά, γιατί η αχλάδα έχει πίσω την ουρά της*). **β.** προειδοποιητική έκφραση σε κάποιον που άρχισε μια δουλειά, να μην ξεθαρρέψει που στα πρώτα στάδιά της του φαίνεται εύκολη, γιατί οι δυσκολίες της θα φανούν αργότερα: «*Συνών. πίσω είναι τα φίδια με τις ουρές / στο τέλος ξυρίζουν το γαμπρό*».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας